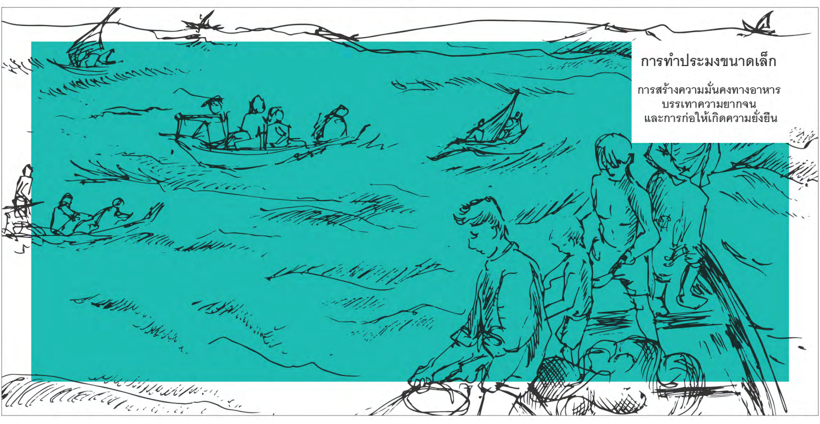

การทำประมงขนาดเล็ก

การสร้างความมั่นคงทางอาหาร
บรรเทาความยากจน
และการก่อให้เกิดความยั่งยืน

ใครคือชาวประมงขนาดเล็ก และแรงงานประมง

ปัจจุบัน กว่าร้อยละ 90 ของชาวประมงและแรงงานประมงของโลกใบนี้อยู่ในภาคการประมงขนาดเล็ก ที่รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ทั้งการจับสัตว์น้ำ การแปรรูป การค้า และการตลาด ซึ่งโดยประมาณครึ่งหนึ่งของกำลังแรงงานดังกล่าวเป็นผู้หญิง นอกจากนี้ การทำประมงขนาดเล็กยังเป็นสัดส่วนรวมครึ่งหนึ่งของการจับสัตว์น้ำของโลก หากพิจารณาว่า การจับสัตว์น้ำมีจุดมุ่งหมายหลักคือตอบสนองการบริโภคของมนุษย์ จะพบว่า สัดส่วนในการบริโภคสัตว์น้ำที่มาจากการทำประมงเพิ่มขึ้นเป็นสองในสามเลยทีเดียว ดังนั้น การทำประมงขนาดเล็กและกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องจึงเป็นรากฐานของเศรษฐกิจชุมชนตามชายฝั่งทะเล ทะเลสาบ แนวแม่น้ำ และริมตลิ่ง อีกทั้งก่อให้เกิดกลไกในการสร้างงานและรายได้ให้กับภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวเนื่องทั้งก่อนและหลังการทำประมง จากหลายตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า การทำประมงขนาดเล็กที่แม้จะเป็นงานชั่วคราวและงานตามฤดูกาลที่ขึ้นกับธรรมชาติแต่ก็เป็นแหล่งอาหารและรายได้เสริมที่สำคัญของชุมชนจำนวนมาก

โดยทั่วไปการจับสัตว์น้ำจะถูกขีดกรอบว่าเป็นงานของผู้ชาย กระนั้นผู้หญิงก็มีบทบาทสำคัญไม่น้อยกว่ากัน แต่บทบาทของผู้หญิงกลับไม่ถูกมองเห็น ทั้งที่ ร้อยละ 90 ของกำลังแรงงานในการทำกิจกรรมต่อเนื่องหลังจากการจับสัตว์น้ำล้วนเป็นแรงงานผู้หญิงทั้งสิ้น อาทิ การซื้อขายสัตว์น้ำ การแปรรูป และกิจกรรมทางการตลาดอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบว่า ในหลายภูมิภาคของโลก ผู้หญิงยังเป็นผู้หาหอย กุ้ง ปู หรือเก็บสาหร่ายทะเลตามชายฝั่ง ผู้หญิงมักเป็นผู้จับสัตว์น้ำที่ไม่ต้องออกไปในน่านน้ำที่ไกลออกไป โดยเฉพาะตามแหล่งน้ำในแผ่นดินหรือตามชายฝั่ง และในขณะที่ผู้ชายต้องออกเรือไปทำประมงผู้หญิงในครอบครัวชาวประมงยังคงต้องทำหน้าที่ดูแลบ้าน และรับผิดชอบเรื่องอื่นๆ ตามโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน อย่างไรก็ตาม งานของผู้หญิงกลับมีแนวโน้มที่จะเป็นงานที่ให้ผลตอบแทนน้อยหรืออาจไม่ได้รับผลตอบแทนเลย

ร้อยละ 90 ของแรงงานในการทำกิจกรรมต่อเนื่องหลังจากการจับสัตว์น้ำล้วนเป็นแรงงานผู้หญิงทั้งสิ้น

สำหรับ ประชากรหลายล้านคน ทั่วโลก การทำประมงขนาดเล็กเป็นวิถีชีวิตที่เติมเต็ม มิติทางสังคมและวัฒนธรรม

ความหลากหลาย และคุณลักษณะพื้นฐานที่สร้างความยั่งยืน

การทำประมงขนาดเล็กได้รวมเอากิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งความหลากหลายนี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค ดังนั้น จึงเป็นการยากที่จะหาคำจำกัดความที่เป็นสากลได้ หากแต่การทำประมงขนาดเล็กมีคุณลักษณะร่วมบางประการ ที่สามารถนำมาอธิบายโดยกว้างได้ดังนี้

- ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนที่เกิดขึ้นราวกับเป็นวิถีชีวิต โดยมีผู้หญิงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ
- การจับสัตว์น้ำเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองการบริโภคของมนุษย์โดยตรง ซึ่งโดยทั่วไปกิจกรรมอื่นที่แม้จะเกี่ยวกับการจับสัตว์น้ำแต่ตอบสนองวัตถุประสงค์อื่นไม่ว่าจะเป็นอาหารสัตว์ น้ำมัน ปุ๋ย และการใช้ประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่อาหาร จะไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทำประมงขนาดเล็ก
- เป็นงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ และใช้เครื่องมือในการจับสัตว์น้ำจำนวนน้อยชิ้น ใช้เทคนิคในการจับสัตว์น้ำที่กินเวลาและใช้เครื่องยนต์กลไกน้อย ซึ่งจะสัมพันธ์กับการลงทุนที่ค่อนข้างต่ำ ใช้พลังงานน้อย และก่อให้เกิดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยไปด้วย
- การจับสัตว์น้ำมีความแตกต่างหลากหลายสูงมากขึ้นอยู่กับปัจจัยทางฤดูกาล สภาพทางภูมิศาสตร์ และทักษะความชำนาญของชาวประมงมากกว่าเทคโนโลยี ชาวประมงจึงพึ่งพิงทักษะและความรู้ที่ถ่ายทอดมาหลายรุ่น ซึ่งนั่นหมายถึงการต้องเรียนรู้ตั้งแต่ยังเยาว์วัย และสั่งสมความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อสภาวะดินฟ้าอากาศและระบบนิเวศน์
- การทำประมงขนาดเล็กส่วนใหญ่เป็นการทำประมงใกล้ฝั่งและใช้ระยะเวลาสั้น (น้อยกว่า 24 ชั่วโมง) เว้นเสียแต่ว่าจะเป็นการทำประมงที่ใช้เวลาหลายวัน เนื่องจากต้องล่องเรือออกนอกน่านน้ำของประเทศไปยังน่านน้ำสากลหรือน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้าน
- การแบ่งผลตอบแทนส่วนใหญ่เป็นการตกลงแบ่งสัตว์น้ำกันตามจำนวนที่หามาได้มากกว่าการกำหนดเป็นค่าตอบแทนคงที่ ซึ่งระบบการปันผลประโยชน์นี้อาจขยายรวมไปถึงแรงงานอื่นๆ ที่อยู่ในกิจกรรมการจับสัตว์น้ำทั้งก่อนและหลังการจับสัตว์น้ำ และอาจเป็นจารีตประเพณีสำคัญที่เป็นกลไกสร้างความมั่นคงทางสังคมในการดูแลผู้อาวุโส ผู้พิการ หญิงม่าย และเด็กกำพร้า
- การเข้าถึงพื้นที่จับสัตว์น้ำมักถูกกำหนดโดยกฎระเบียบและจารีตประเพณี ซึ่งจะกำหนดว่าผู้ใดจะสามารถจับสัตว์น้ำได้จากที่ใดและเมื่อไหร่รวมถึงอนุญาตให้ใช้เครื่องมือใดบ้างในการจับสัตว์น้ำ

- สัตว์น้ำที่จับได้จะถูกขายและแปรรูปในชุมชน และกลายมาเป็นอาหารที่ไม่แพงให้กับผู้บริโภคในชนบท ดังนั้นการทำประมงขนาดเล็กจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับชุมชน แต่อย่างไรก็ดี ปัจจุบันมีการขายสัตว์น้ำไปยังพื้นที่นอกชุมชนหรือแม้แต่การส่งออก ซึ่งทำให้ผู้บริโภคได้บริโภคปลาที่สดและมีคุณภาพที่จากการทำประมงขนาดเล็ก
- ผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมทั้งก่อนและหลังการจับสัตว์น้ำ โดยเฉพาะในด้านการตลาดและการแปรรูป
- โดยส่วนมาก การทำประมงขนาดเล็กมักตกอยู่ใต้อิทธิพลทางการเงินของพ่อค้าคนกลาง หรือผู้รับซื้อสัตว์น้ำ หรือนายทุนเงินกู้ที่ให้กู้ยืมเพื่อไปลงทุนในการจับสัตว์น้ำหรือช่วยเหลือตามความขัดสนของครอบครัว ซึ่งนายทุนเหล่านี้มักใช้อิทธิพลของตนในการกดขี่ชาวประมง เรียกร้องส่วนแบ่งพิเศษจากสัตว์น้ำที่จับมาได้ หรือให้ผลตอบแทนต่ำกับชาวประมง อิทธิพลเหล่านี้ยิ่งมากขึ้นในปัจจุบัน เนื่องจากความต้องการเงินทุนเพิ่มขึ้นเพื่อการซื้อหาหรือปรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ และเครื่องมือในการจับสัตว์น้ำให้ดีขึ้นหรือมีจำนวนมากขึ้น
- การทำประมง (การจับสัตว์น้ำ, การแปรรูป, และการตลาด) อาจเป็นกิจกรรมชั่วคราวหรือตามฤดูกาล หรือผสมผสานการทำงานในภาคการเกษตร การค้า และการประกอบอาชีพอื่นด้วย
- เมื่อเปรียบเทียบกับภาคส่วนอื่นในสังคมชุมชนประมงเป็นเหมือนกับชุมชนที่ถูกทอดทิ้ง เสียเปรียบทางเศรษฐกิจ และขึ้นอยู่กับแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำประมง ตลอดจนการจ้างงานที่เกี่ยวกับการทำประมงเป็นอย่างมาก
- ชุมชนประมงจำนวนมากตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญและโดดเดี่ยว ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานและการบริการของรัฐ และส่วนมากเป็นชุมชนที่มีระดับความยากจนสูง

การทำประมงขนาดเล็กมีบทบาทสำคัญโดยตรงต่อการบรรลุเป้าหมายในการสร้างความมั่นคงทางอาหารและการขจัดความยากจนได้มากกว่าการทำประมงขนาดใหญ่ การทำประมงกึ่งอุตสาหกรรม และการทำประมงเชิงอุตสาหกรรม เหตุผลที่ชี้ให้เห็นว่าการทำประมงขนาดเล็กมีความสำคัญมาก คือ

ความมั่นคงทางอาหาร

ปลาเป็นแหล่งโปรตีนและสารอาหารอื่นๆ ที่สำคัญต่อสุขภาพของมนุษย์ที่ไม่สามารถมีอะไรมาแทนที่ได้ การบริโภคปลาคิดเป็นสัดส่วนอย่างน้อยร้อยละ 20 ของการบริโภคโปรตีนจากเนื้อสัตว์ของคนสามพันล้านคน (หรือประมาณร้อยละ 43 ของจำนวนประชากรโลก) นอกจากนี้ ปลายังเป็นแหล่งวิตามินและเกลือแร่ที่จำเป็น รวมถึงเป็นแหล่งกรดไขมันโอเมก้า 3 ที่เป็นประโยชน์และหาไม่ได้ในอาหารหลักอื่นๆ
สำหรับชุมชนประมงที่ห่างไกลและโดดเดี่ยว การทำประมงพื้นบ้านขนาดเล็กทำให้เขามีแหล่งอาหารที่สำคัญและมีราคาไม่แพง นอกจากนี้ ปลายังมีความสำคัญต่อการดูแลภาวะโภชนาการของเด็กและผู้หญิงที่อยู่ในระหว่างการให้นมบุตรอีกด้วย

การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น

การทำประมงขนาดเล็กก่อให้เกิดการจ้างงานทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะในหลายพื้นที่ที่มีโอกาสในการจ้างงานจำกัด ไม่เพียงเท่านั้น การจับสัตว์น้ำยังสร้างงานที่ต่อเนื่องหลังการจับสัตว์น้ำ ทั้งการแปรรูป การค้า การขนส่ง และการตลาด และยังรวมถึงกิจกรรมปลายน้ำที่เกี่ยวข้องอื่น เช่น การผลิตและการซ่อมแซมเครื่องมือในการจับสัตว์น้ำ การต่อเรือประมง เครื่องมือไฟฟ้า และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น เมื่อเรือขึ้นฝั่งแต่ละครั้งจะทำให้เกิดงานที่เกี่ยวเนื่องอย่างน้อย 4 - 6 งาน นอกจากนั้น การทำประมงขนาดเล็กยังทำให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ที่ได้จากการการจับสัตว์น้ำไปยังส่วนอื่นๆได้กว้างขวางกว่าและเสมอภาคกว่าเมื่อเปรียบเทียบการทำประมงเชิงอุตสาหกรรมและในหลายสถานการณ์ การทำประมงขนาดเล็กยังสร้างโครงข่ายความปลอดภัยทางสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากกิจกรรมอย่างหนึ่งสามารถอุดหนุนกิจกรรมอื่นที่ล้มเหลวให้ฟื้นขึ้นได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างมากต่อพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อนจากความอดอยากขาดแคลน ความแห้งแล้ง อยู่ในภาวะสงคราม หรือวิกฤตการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติและฝีมือมนุษย์

การแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ

การทำประมงขนาดเล็กทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศเติบโตอย่างมีนัยสำคัญผ่านการแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศจากการทำการค้าระหว่างประเทศ ความตื่นตัวที่เพิ่มขึ้นของผู้บริโภคในโลกพัฒนาเรื่องการทำประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดตลาดเฉพาะกลุ่มที่สำคัญและเปิดโอกาสให้กับการทำประมงขนาดเล็ก แต่อย่างไรก็ตาม มาตรฐานด้านสุขอนามัยที่เข้มงวดขึ้นและข้อกำหนดด้านแหล่งผลิตก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้าที่กีดกันผลผลิตซึ่งมาจากการทำประมงขนาดเล็ก ในทางกลับกัน ยังมีข้อโต้แย้งที่ยังถกเถียงกันอยู่ว่าสิ่งใดจำเป็นระหว่างการสนับสนุนตลาดส่งออกกับความรักษาความมั่นคงทางอาหารของท้องถิ่น

ฐานความรู้

ชุมชนที่ทำประมงขนาดเล็กมีฐานความรู้เรื่องระบบนิเวศน์ พฤติกรรมของสัตว์น้ำ สภาวะดินฟ้าอากาศและท้องทะเลเป็นอย่างดี จากการสั่งสมความรู้มาเป็นเวลานานและตกทอดกันมาเป็นรุ่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่องค์ความรู้เหล่านี้จะถูกประมวลไว้ในรูปของคำบอกเล่า สุภาษิตพื้นบ้าน บทเพลง หรือสอดแทรกอยู่ในจารีตประเพณีหรือพิธีกรรมทางศาสนา องค์ความรู้ท้องถิ่นนี้สะท้อนถึงนวัตกรรมทักษะความสามารถในการจับสัตว์น้ำ การออกแบบและการใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ ซึ่งถูกพิสูจน์แล้วว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการลดอุบัติเหตุและการเสียชีวิต โดยเฉพาะจากภัยธรรมชาติ อาทิ พายุไซโคลน คลื่นทะเล และสึนามิ

ทำไม การทำประมงขนาดเล็ก จึงมีความสำคัญ

ความสำคัญทางวัฒนธรรม

การจับสัตว์น้ำและการออกทะเลหาปลาเป็นวิถีชีวิตและมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่ให้ความรู้สึกถึงการผจญภัยและความเป็นอิสระ ซึ่งถูกเก็บบันทึกไว้ในวรรณกรรม บทเพลง ละคร กีฬา และแม้แต่ศาสตร์แห่งอาหาร ซึ่งมรดกดังกล่าวนี้ได้ถูกอนุรักษ์และสืบต่อกันมาในชุมชนประมงขนาดเล็ก จนกลายมาเป็นอัตลักษณ์และความเข้มแข็งเหนียวแน่นของชุมชนเหล่านั้น วัฒนธรรมการจับสัตว์น้ำและสถาบันทางสังคมอื่นที่เกี่ยวเนื่องต่างก็มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเคารพต่อระบบนิเวศน์ในการทำประมง และสนับสนุนการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ จากระบบวัฒนธรรมและความเชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์และชุมชนประมงพื้นบ้านทั้งในแผ่นดินและในทะเลพบว่า ต่างสัมพันธ์กันและคล้ายคลึงกัน ซึ่งการทำความเข้าใจระบบนั้นจะช่วยให้เข้าใจถึงการจัดการระบบนิเวศน์และแนวปฏิบัติในการทำประมงได้ชุมชนเหล่านี้สงวนการเข้าถึงและควบคุมการใช้ประโยชน์จากแหล่งประมงทั้งบนดินและในน้ำโดยผูกโยงกับการอนุรักษ์และการส่งเสริมองค์ความรู้พื้นบ้าน ระบบกฎมายจารีตประเพณี และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน

อะไรคือ**ความท้าทาย**ที่ การทำประมงขนาดเล็กกำลังเผชิญ

สภาพการทำงานและการดำรงชีวิตในการทำประมงขนาดเล็กส่วนมากอยู่ในภาวะล่อแหลมและไม่น่าพึงพอใจ เนื่องจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่

- แรงงานในการทำประมงขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ ณ จุดต่ำสุดของลำดับขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม จึงถูกเอารัดเอาเปรียบได้โดยง่าย
- ผลตอบแทนจากการทำงานที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับความยากลำบากในการเข้าถึงตลาด และการถูกเอาเปรียบโดยนายทุนที่ให้กู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการจับปลาและการกดราคารับซื้อสัตว์น้ำ ทำให้ชาวประมงต้องติดกับดักอยู่ในวงจรหนี้
- ความยากลำบากในการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข และหลักประกันสังคม
- มีการรวมกลุ่มที่ไม่เข้มแข็ง (เช่น ขาดสหกรณ์ สมาคม หรือสหภาพที่มีบทบาทเข้มแข็ง)
- ชุมชนประมงพื้นบ้านไม่มีความมั่นคงในสิทธิที่ดิน หรือสูญเสียสิทธิที่ดินที่ตกทอดกันมาตามจารีตประเพณี ซึ่งเป็นทั้งที่อยู่อาศัย ที่ประกอบสัมมาอาชีพ และทำประโยชน์อื่นๆ
- ขาดความมั่นคงในสิทธิหรือสูญเสียสิทธิในการเข้าถึงแหล่งจับสัตว์น้ำทั้งในแผ่นดิน ชายฝั่ง และพื้นที่ทางทะเล เนื่องจากการแข่งขันกับเรือประมงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และกิจกรรมอื่น (อสังหาริมทรัพย์, การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ, การท่องเที่ยว, การพัฒนาพลังงาน, การขุดเจาะน้ำมัน, และการทำเหมือง เป็นต้น) ที่เข้ามาแทนที่การทำประมงและทำให้ชาวประมงหายไป ปัจจุบัน และรวมถึงแนวโน้มล่าสุดเรื่องการแปรรูปสิทธิในการเข้าถึงแหล่งจับสัตว์น้ำและการค้าสัตว์น้ำให้เป็นของเอกชน การถลอยทรัพยากรไปจากชุมชนที่ทำประมงขนาดเล็กเช่นนี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องไม่แตกต่างไปจากการที่ชาวนารายย่อยถูกการแย่งชิงที่ดิน
- โครงการอนุรักษ์ที่ถูกสั่งและดำเนินการโดยรัฐเช่น การจัดตั้งอุทยานแห่งชาติและพื้นที่อนุรักษ์ทางทะเล กีดกันการทำประมงขนาดเล็ก
- มลภาวะและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติตลอดจนความอ่อนไหวต่อภัยธรรมชาติและสภาวะความเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศโลก

การทำประมงขนาดเล็กมี**ความยั่งยืน**หรือไม่

เช่นเดียวกับหลักการอื่น การทำประมงขนาดเล็กมีความยั่งยืนกว่าการทำประมงเชิงอุตสาหกรรม โดยสัมพันธ์กันกับการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่า ใช้พลังงานต่ำกว่า มีการคัดสรรการใช้เครื่องมือในการจับสัตว์น้ำ และมีผลพลอยได้จากจับสัตว์น้ำน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม ก็มีบางมุมมองที่สะท้อนความห่วงกังวลในการทำประมงขนาดเล็กด้วยเช่นกัน ได้แก่

- การใช้วิธีการจับสัตว์น้ำที่ทำลายล้าง เช่น การเบื่อยา การระเบิด และการใช้ตาข่ายที่มีตาถี่

ระบบนิเวศน์ทางทะเล

- แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของการเปลี่ยนมาใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำที่มีประสิทธิภาพสูง ใช้พลังงานมาก และใช้เทคโนโลยีเพิ่มขึ้น ทำให้ภาพของการทำประมงขนาดเล็กแยกกันไม่ออกกับการทำประมงเชิงอุตสาหกรรม (ตัวอย่างเช่น การใช้อวนลากและการล้อมอวนขนาดใหญ่) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องการทางออกอย่างเร่งด่วนเพื่อจัดการกับความท้าทายที่เกิดขึ้นภายในการทำประมงขนาดเล็กเอง และการมองข้ามสิ่งเหล่านี้จะทำให้จุดแข็งที่แท้จริงของการทำประมงขนาดเล็กสูญเสีย ทั้งศักยภาพในการสร้างความมั่นคงทางอาหาร บรรเทาความยากจน และการสร้างความยั่งยืน โดยหากปัญหาในการทำประมงขนาดเล็กทั้งจากภายในและภายนอกได้ถูกจัดการอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าการทำประมงขนาดเล็กจะเป็นรูปแบบที่ยั่งยืนที่สุดในการทำประมงที่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย

องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติเป็นผู้นำในการพัฒนาแนวปฏิบัติสากลว่าด้วยการทำประมงขนาดเล็กอย่างยั่งยืน (แนวปฏิบัติเอสเอสเอฟ) ซึ่งมีความเกี่ยวพันกับบริบทดังกล่าวนี้ แนวปฏิบัติเอสเอสเอฟใช้หลักสิทธิมนุษยชนเพื่อแสวงหาหนทางจัดการกับความท้าทายที่การทำประมงขนาดเล็กกำลังเผชิญอยู่และพยายามยกบทบาทที่สำคัญของการทำประมงขนาดเล็กโดยเฉพาะการช่วยให้เป้าหมายในการขจัดความอดอยากและยากจนทั้งในระดับประเทศและสากลประสบความสำเร็จ โดยทั้งนี้การลงมติยอมรับและการดำเนินงานตามแนวปฏิบัติเอสเอสเอฟจะสามารถช่วยรักษาอนาคตของการทำประมงขนาดเล็กไว้ได้ และยังทำให้เกิดการทำประมงอย่างยั่งยืนด้วย